

לכבוד
מר אפרים שרייער,
הדר=יוסף 177/7
תל=אביב
=====

"BAMAH"
A JOURNAL DEVOTED
TO THE THEATRE

P. O. B. 7098 JERUSALEM

TEL. 71240

"במה"

כתביעת לאמנות התיאטרון

ת.ד. 7098 ירושלים

31940 ~~מס~~ 1970

19/1/61.....ירושלים

לכבוד

מר אפרים שריינר,

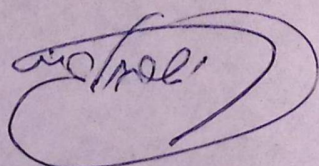
הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

מר שריינר היקר,

מאשר קבלת מכתבך מיום 17/1/62. ברצון אעזור לך,
ואף אשמח להיפגש עמך פנים=אל=פנים. אך כיון שאני טרוד
בימים אלה בהוצאת חוברת חדשה של "במה" - אני מבקש ממך
להטכים לדחות את פגישתנו ואת מילוי בקשתך לחודש פברואר.
עם זאת החוברת - אכתוב לך (וברשותך - אף אזמין אותך
לביתי).

שלך בברכה -

ישראל גורר

דברי=דפוס

לכבוד

מר אפרים שרייער

הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

עם חתימת הכרך השני של "במה" המחודשת -

נתכנס לשיחה ולמסיבת-ידידים

בליל-שבת, י"ט באדר א' תשכ"ב, (23.2.1962)

בביתם של רות (שפירא) ושמעיה סמילן,

רחוב רד"ק 30, ירושלים

אשמח (וואהללך) אם תיענה(י) להזמנה ותבוא(י).

ישראל גור

ISRAEL 0.08

ISRAEL 0.01

לכבוד

מר אפרים שרייער,

הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

"BAMAH"

A JOURNAL DEVOTED
TO THE THEATRE

P. O. B. 7098 JERUSALEM

TEL. 71240

"במה"

כתביעת לאמנות התיאטרון

ח. ד. 7098 ירושלים

31940 10000 1990

29/3/62

ירושלים

לכבוד

מר אפריים שרייער,

הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

ח' שרייער היקר,

שוחחתי היום עם דניאל לייבל בקשר לתרגום

מאמרו על מרגלית - והוא השיב בשלילה. לא נותר לך

אלא למסור את המאמר לתרגום לאחר מידידיך בת"א.

ועכשיו - בקשה לי אליך: לשחקן "הבימה" י. בקר

יש בימים אלה "יובל" קטן: 30 שנה על הבמה. אולי אתה

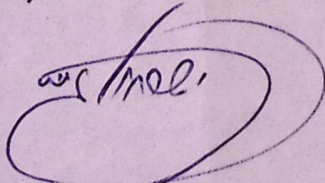
מוכן להיפגש עמו ולכתוב רשימה לציון יובלו. אשמח לקבל

ממך רשימה כזאת.

מה דעתך?

לתשובתך האדיבה.

בברכה רבה,

ישראל גור

נ.י. 2
פעמיני
ה' העצמי
4
22/4

ISRAEL

ישראל

נלוית דואר 2
CARTES POSTALES

EXPÉDITEUR

ישראל גור

השולח

ת"ד 7098

ירושלים

מר אפרים שרייער

הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

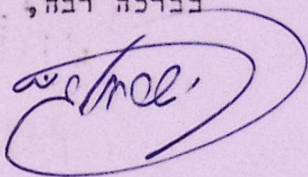
ירושלים, 25/3/62

שלום רב,

בתשובה למכתבך מיום 22/3/62
אני מציע שניפגש ביום ד' הקרוב
(28/3/62), בשעה 9 בבוקר,
במשרדי "הבימה", בתל-אביב.

אני מקווה כי תוכל להתפנות
ולהגיע.

בברכה רבה,

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Israel', enclosed within a large, stylized oval loop.

ישראל גור

ISRAEL

ישראל

נלוויית דואר - CARTE POSTALE

EXPÉDITEUR

ישראל גור

הסולח

ת"ד 7098

ירושלים

מר אפריים שרייער

הדר=יוסף 177/7

תל=אביב

6/4/62 י"ד ט"ז ש"ס

१ १ १ १ १

קיבלתי את גלוייתך מיום 2/4/62
וקראתי בהשתתפות כנה. אך מה
אעשה? "במה" נתונה במצוקה רבה
ואין לה פשוט (בושה להגיד) כסף
בשביל מתרגמים; גם שכר=סופרים
כמעט שאיננו משלמים. מאמרו של
ד"ר וייכרט בזמנו תורגם ע"י
עורך "פאלק און ציון" בהתנדבות.
זהו המצב. אני מבקש ממך להבינני.
אני מוציא את "במה" ללא אמצעים
וללא עזרה - יחידי.

שלך בהוקרה -

as chae

ישראל גור

272
 221
 272
 221
 272
 221

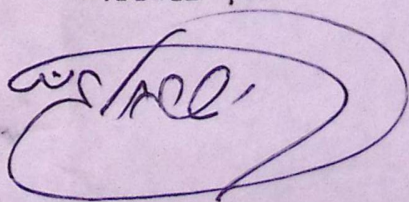
6/6/63 ירושלים

שרייער ידידי,

ההתחבטויות שלי היו הפעם רבות וקשות. אך עלי
לבהוגג לפי הכלל: "אהוב אפלטון - אך האמת אהובה יותר
ועם כל הצער - אני נאלץ להחזיר לך את המאמרים
(מנסיוני אני יודע מה זה לקבל בחזרה מאמר; עשרות
מאמרים ששלחתי לך במשך השנים לפירסום - הוחזרו לי)
שני המאמרים המוחזרים לך בזה אינם טובים. אין להם
ראשית ואין להם אחרית. הם זרועים - פה ושם - אבחנות
נכונות, אבל כל האבחנות הללו אינן מצטרפות לשלמות
אחת. אני סבור שעליך "לקחת עצמך בידיים", לשבת
ולארגן את החומר ולתת לקוראים תמונה אמיתית על
השחקן, וביתר דיוק: על ייחודו של כל שחקן. מסה על
שחקן איננה אוסף של הגיגים ואבחנות; מסה שעונה ראש
ואחרית, התפתחות דיאלקטית של הצגת הדברים, התפתחות
שמאמריך חסרים אותה.

האיתי רוצה שבעקבות מכתבי זה לא תראה את עצמך
כמרסיר וכמעונה. עליך להוציא מתוך מעז ולשנות את
דרך-כתיבתך. זוהי דעתי כקורא וכעורך "במה". דעתי
בראית לי כנכונה - אך איני כופה אותה עליך ועל
אחרים; אני כופה אותה רק על "במה" שאני עורכה
ואחראי לה.

שלך בנאמנות -

ISRAEL

CARTE POSTALE

EXPÉDITEUR

ישראל גור / "במה"

ת"ד 7098

ירושלים

השולח

מר אפרים שרייער

רחוב בני-אפרים א/19

(מעוז=אביב), תל-אביב

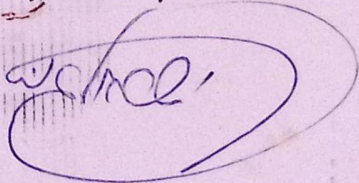
ירושלים, 9/2/64

שרייזר ידידי,

אני מודה לך מקרב=לב בעד רשימתך
הנאה שהואלת לפרסם ב"ישראל שטימע

אני מקווה להיפגש עמך בקרוב.
אודיע לך על בואי לת"א ונקבע
פגישה.

שלך בברכה,

ישראל גור

"BAMAH"

A JOURNAL DEVOTED
TO THE THEATRE

P. O. B. 7098 JERUSALEM

TEL. 71240

"במה"

כתביעת לאמנות-התיאטרון

ת.ד. 7098 ירושלים

31940 סלפון

21/5/63

ירושלים

שרייצר ידידי,

הצער שייגרם לך כאן עם החזרת מאמריך על חנה מרון -
הוא גם צערי שלי. ראשית - משום שכבר הודעתי בשבוע שעבר
לאנשי הקאמרי כי בחוברת הבאה של "במה" יידפס מאמר על
חנה מרון; ושנית - משום שאין זה נעים להחזיר לך מאמר.
אך מה לעשות: איני יכול ואיני רשאי להדפיסו. אנסה
להסביר לך מדוע.

משלושת המאמרים שפירסמתי עד כה ב"במה" - זה על
מרים זוהר הוא הטוב ביותר. הסיבה היא פשוטה: הצלחת
במאמר זה לתת את העיקר על השחקנית, וכל הפרטים מסביב
רק הוסיפו ולא גרעו. פחות הצלחת, לדעתי, במאמרים על
פינקל ומרגלית. ואילו מאמריך על חנה מרון אינו נראה לי
בכלל. אתה טובע במאמר זה בעשרות "מדידות הנדסיות"
שאינן מצטרפות למשהו מגובש אחד, עד שמעורף מדידות אין
רואים את הדמות האחת חנה מרון. מהו, קכל זאת, ייחודה
של חנה מרון? במה ומדוע כבשה את הקהל? על כך אין המאמר
נותן תשובה. יתר על כן: לתפקידיה של השחקנית אתה מקדיש
את מיעוטו של המאמר, ואילו רובו הוא ספקולציה מכאן
ו"מדידות הנדסיות" מכאן. החזרות הן מרובות, ודומה עלי.
שבמאבק עם החומר הוכרעת ולא גברת. יש כאן גם משפטים
חסרי-משמעות (ואולי גם התרגום אשם בכך).

מבקש אני שתאמין לי שמכתבי זה נכתב מתוך צער רב.
אך אין לי ברירה. אדרכא, שלח לי פרק אחר, נאמר: על בתי
לנצח או על אורנה פורת.

שלך בידידות -

